

من گیاه نیستم

نامه‌ای برای ابراز دلخوری

باور کنید دیگر از این اشتباه هر روزه آدم‌ها خسته شده‌ایم! ما قارچیم، قارچ!

قارچ‌ها گیاه نیستند! ما نه ریشه داریم که مواد غذایی را از خاک بگیریم، نه آوند داریم که مواد را به همه سلول‌ها برسانیم و نه حتی کلروفیل داریم! شاید اصلی‌ترین تفاوت قارچ‌ها و گیاهان هم همین باشد. گیاهان از کلروفیل‌های سبز رنگ‌شان استفاده می‌کنند و برای خودشان غذا درست می‌کنند. اما ما قارچ‌ها برای به دست آوردن غذا باید میزبان داشته باشیم؛ این شکلی:

پی‌نوشت:

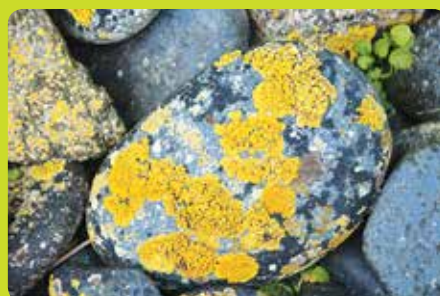
میزبان یعنی موجودی که در بدنش غذا وجود دارد و ما روی آن رشد می‌کنیم و در غذای او شریک می‌شویم. میزبان ما ممکن است گیاه، جانور یا انسان باشد.

قارچ آشنا

اگر گفتید عکس بالا چیست؟
جواب: گل‌سنگ است.

حتماً می‌پرسید گل‌سنگ‌ها چه ربطی به قارچ دارند؟ اما گل‌سنگی که در طبیعت دیده می‌شود، در واقع ترکیبی از دو دوست همیشگی است: یعنی نوعی قارچ که با نوعی جلبک رابطه دوستانه و اصطلاحاً «همزیستی» دارد. جالب‌تر اینکه معمولاً قارچ‌ها و جلبک‌ها رابطه خوبی با هم ندارند، اما در گل‌سنگ‌ها ماجرا فرق دارد. در این رابطه، جلبک‌ها از غذایی که به کمک فتوسنتز تولید کرده‌اند به قارچ می‌دهند و در عوض قارچ از بدن خود برای جمع‌آوری رطوبت و ویتامین استفاده می‌کند و آن را در اختیار جلبک قرار می‌دهد. به همین دلیل زندگی قارچ و جلبک در کنار هم خیلی با کیفیت‌تر از زندگی جداگانه آن‌هاست.

آلبوم قارچی

قارچ‌ها هم دنیای رنگی خود را دارند. این‌ها هم نمونه‌هایی از قارچ‌های رنگی و متنوع هستند.

دره ستاره‌ها

مژده رخشان

مهرگان صادقی

آیا می‌دانستید که در خاورمیانه، تنها یک «ژئوپارک» وجود دارد و آن هم در کشور ماست؟

به فاصله پنج کیلومتری از ساحل جنوبی جزیره قشم، روستایی به نام «برکه خلف» واقع است که در شمال این روستا، دره‌ای فرسایش یافته به نام «دره ستاره‌ها» با عمق حدود ۱۵ متر، به سبب داشتن ستون‌های بلند قامت با شکل‌های مختلف و عجیب، به یک جاذبه گردشگری تبدیل شده است. این شکل‌های غیرمعمول و تندیس‌های بلند، از خاک و سنگ و ماسه ساخته شده‌اند که در اثر فرسایش باد و رگبارهای تند و تغییرات جوی به وجود آمده‌اند و قدمتشان به دو میلیون سال می‌رسد.

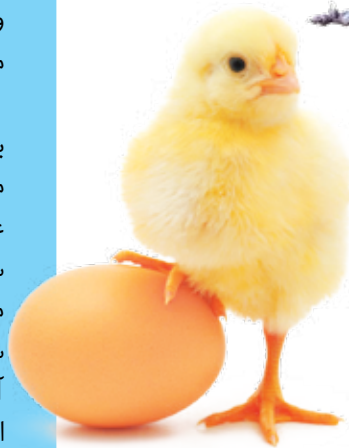
«دره ستاره‌ها» همان‌طور که از نامش پیداست، جایی است که به دلیل پاک‌ی هوا و دور بودن از آلاندهای شهری و دود خودروها، می‌توان شاهد آسمانی صاف و نظاره گر پهنه بی‌کرانی از ستاره‌ها بود. به غیر از پاک‌ی آسمان و فراوانی ستاره‌ها، نام این دره از یک اعتقاد محلی سرچشمه می‌گیرد. شکل عجیب ستون‌ها، روایت و افسانه‌هایی را بین مردم منطقه رواج داده است. مثلاً آن‌ها بر این باورند که قرن‌ها پیش، ستاره‌ای از آسمان به این منطقه برخورد کرده و با جا به جایی و بالا آوردن خاک، سبب به وجود آمدن این سازه‌های طبیعی شده است. از این رو، مردم محلی نام اینجا را «استار گفته» و یا «استار افتیده» گذاشته‌اند که امروزه به آن دره ستاره‌ها می‌گوییم.

با وزش باد و پیچیدن آن لا به لای ستون‌ها، صداهایی به وجود می‌آیند که شگفتی آفرین‌اند.

جالب است بدانید که همچنان با هربار وزش شدید باد و بارش تند باران این سازه‌ها فرسایش و تغییر پیدا می‌کنند. گفتنی است مشابه این سازه‌های طبیعی ماسه‌ای را در کشور آمریکا هم می‌توان پیدا کرد.

پی‌نوشت:

۱. Geopark)، مخفف (Geology Park) به معنی پارک زمین‌شناسی است و به سرزمین‌هایی که پدیده‌های زمین‌شناسی بی‌همتا و تاریخی تکامل زمین‌شناسی مشخصی دارند، گفته می‌شود.

پدر بزرگ پرنده‌ها

در اردوی بازدید از شهرها، مرغکِ حنایی خنده‌دارترین ادعایش را رو کرد! او می‌گفت که از نسل دایناسورهاست. ممکن است کسی بپرسد: «مرغک حنایی چه ربطی به دایناسور دارد؟» ربطش این است که طبق آخرین تحقیقات دیرینه‌شناسی، «آرکتوپتریکس» که نوعی دایناسور بوده، در واقع پدر بزرگ خیلی قدیمی پرنده‌هاست... یعنی می‌توان گفت: پرنده‌ها همان دایناسورهای منقرض نشده‌اند!

